

la contra | ENRIC RAMIONET

La importància de participar

La vella democràcia representativa està en crisi a tot Europa, i convé vèncer la progressiva desafecció, el distanciament entre la ciutadania i la gestió de la cosa pública

Arbúcies, l'any 1987, en ple segle passat, s'assajaven fórmules de participació en la política local que transcendien la democràcia més formal. Aleshores, només en indrets com aquell, governat per un dels consistoris més esquerranosos de Catalunya, es parlava d'aquestes coses. Ara, vint anys més tard, quan a l'atmosfera de les nostres poblacions ja es percep l'electricitat de les properes municipals, qualsevol formació política, fins i tot les d'ànima més convencional, ho ha incorporat als seus programes. Ja s'ha convertit en una de les músiques del nostre temps i amb més o menys traça i convenciment, havent passat o no per Porto Alegre, tot-hom la balla. I probablement existeix el risc de banalitzar-la. Per parlar-ne amb una mica de rigor, he quedat amb en Daniel Tarragó i la Núria Rodríguez, membres de Neòpolis, una consultoria sociopolítica de Girona amb experiència en la implantació de metodologies participatives. Cal la participació? Existeix una veritable demanda social? És útil? A la Núria i en Daniel se'ls veu avesats a combatre l'escepticisme, i ho fan, em penso, amb la fermesa de qui sap que el temps juga al seu favor. És evident, diuen, que la vella democràcia representativa està en crisi a tot Europa, i que convé vèncer la progressiva desafecció, el distanciament entre la ciutadania i la gestió de la cosa pública. La participació és, especialment en la política local, una bona resposta, un tractament indispensable per millorar la nostra salut democràtica i fer front a les poderoses forces que ens empenyen cap a l'individualisme més malcarat. Facilitar la comunicació entre administració i administrat, entre polítics, tècnics i ciutadans, implicar-los i coresponsabilitzar-los en la presa de decisions, tot això, enforteix la democràcia i millora la governabilitat però també, afirmen, afavoreix la cohesió social i l'arrelament. La participació, així, sense excessiva concreció, ja forma part de la cultura més elemental dels que es dediquen a la política municipal, i a pràcti-

Daniel Tarragó i Núria Rodríguez, membres de Neòpolis.

cament totes les poblacions s'han assajat experiències participatives. Però aquest és, comenten, un dels seus riscos. Si les regles no són clares, si els límits o els objectius no queden nítidament determinats, si la metodologia no és l'apropiada, i la difusió posterior que ha d'evidenciar la seva utilitat no funciona, el que en resulta és frustració i desprestigi. Seria una llàstima que ara que la nostra civilització sembla que pot vèncer la inclinació natural a les jerarquies i ara que, malgrat la inevitable ambició de poder absolut que contenen tots els exercicis de poder, sorgeix una certa predisposició a compartir-lo, ara, abans d'haver après a practicar-la, ja ens produís fatiga. La participació, diuen la Núria i en Daniel pràcticament a l'uníson,

no pot ser la cirereta del pastís, ha de ser un dels seus ingredients essencials, i les polítiques resultants seran més justes, més legítimes i també més eficients, però cal organitzar-la amb rigor i mètode. La participació és una sofisticació de la democràcia, l'assumpció d'una certa maduresa de la nostra societat, i per creure-hi no cal tenir una gran opinió dels membres de la nostra espècie, o justament tot el contrari. No sé si és per les qualitats persuasives dels meus interlocutors o senzillament perquè compten amb tota la càrrega de la raó, però ara mateix estic convençut que els dubtes, els recels que a vegades generen els processos participatius, només es poden respondre incrementant i perfeccionant la seva implantació.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Sexisme

Aquests dies hi ha hagut molta polèmica amb l'anunci sexista de *Dolce&Gabbana*. Tanta, que l'empresa l'ha fet enretirar de totes les tanques i tots els espais publicitaris del món. Si els he de ser franc, i a diferència del que pensen molts amics, jo no hi sé veure l'elogi de la violació que molts hi han vist. Ens pot agradar més o menys l'estètica de la casa italiana, i ens podem indignar, més o menys, quan diuen que fan servir Caravaggio com a referència visual. Podem discutir-hi tant com vulguem, però continuo sense apreciar-hi indicis de criminalitat. Ara, també pot ser que estigui equivocada. El món de la publicitat està tan plena d'atemptats contra la dignitat de les persones que potser ja no els percebem com a tals. És per això que he decidit fer autocrítica i analitzar amb detall un dia qualsevol de la premsa escrita amb la finalitat de trobar altres campanyes susceptibles de ser denunciades. Per exemple, l'anunci de l'agència de viatges d'uns grans magatzems en honor del dia del pare. Fan promoció d'un paquet turístic. Es veu la guantera d'un cotxe modern amb un d'aquells marcs antics on els conductors col·locaven les fotos de la família sota la inscripció «!Papá, no corras!». Ara, el lema és canviat. Hi diu: «¡Vámonos, Papá!». A les fotos, una mare i dos nens. Què passa? És que les dones no condueixen? És que les dones són només copilots estàtics? Un altre. Aquest és d'una notabilíssima entitat d'estalvis. Asseguren que, parlant, la gent s'entén. En una nova versió de la seva campanya, ara afirmen que la mirada delata els somnis i que parlar amb els ulls es tradueix com a necessitat de demanar un crèdit estel·lar. Hi ha una dona que prova els comandaments d'una cuina preciosa. Se la veu satisfeta. És «la» cuina. En segon pla, l'home se la mira orgullós. Es nota que ja pensa en el crèdit per satisfer els desitjos de la mirada d'ella. Què passa? Que només cuinen les dones? Que és només la dona qui s'interessa pels electrodomèstics? No ho sé. Em sembla que algú hauria de posar fre a aquestes insolències.

PUBLICITAT

HEMORROIDES, FÍSTULES, FISSURES, etc.

FIBROGASTROSCÒPIES I COLONOSCÒPIES
Més de 20 anys d'experiència

972 21 81 81
la salle, 21 - Girona Clínica Ibon

PUBLICITAT

NOVELAS Stein

KaOS Exhibitions

l'última tendència en arxivadors

papereria copisteria

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 38 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

IG 972 17 23 53

Protecció passiva contra el foc

RECRES CUTS LLEUGERS
AMB MORTER I PERLITA

www.bristol2000.com

PUBLICITAT

OBRES ESTRUCTURALS TANCAMENTS

FERRÓ ALUMINI I PVC

O'METAL

© 972 47 61 27
www.ometal.es

C/ Llevant, 7 - Pol. Ind. Mas Llobé
FORNELLS DE LA SELVA